

Vanuit mijn hart

Zeg jij weleens hardop wat iemand voor jou betekent? Vaak nemen we daar de tijd niet voor. Zonde. In deze rubriek laten we een lezeres aan het woord die niet langer wil wachten.

Lieve Alain,

We waren twaalf en jij kwam tijdelijk bij mij in de klas. Ik wist toen al dat ik een zeldzame longaandoening had. Het werd ontdekt toen ik drie was en mijn longen werden goed gecontroleerd. Helaas hoorde ik op mijn elfde dat een dubbele longtransplantatie noodzakelijk was om in leven te blijven. Ik kwam op de wachtlijst voor een donor en had geen idee of het op tijd zou zijn. Hoewel ik vaak moest worden opgenomen in het ziekenhuis, probeerde ik door te gaan met mijn leven. Dus ging ik naar school als ik me oké genoeg voelde.

Ik voelde meteen vlinders in mijn buik toen jij in de klas kwam. Je had bruin, krullend haar en een bril en ik vond je superknap. Omdat ik je een rondleiding moest geven, raakten we aan de praat. Waarover we het precies hadden, weet ik niet meer, maar ik vond je erg lief.

Je was ook heel begripvol toen ik je over mijn longaandoening vertelde.

In die zes weken spraken we regelmatig met elkaar buiten school af. Zo gingen we samen schaatsen en andere leuke dingen doen. Ook gaf jij mij mijn eerste bos rozen. Toen we afscheid moesten nemen na zes weken, vroeg je mij verkering. Met pijn in mijn hart zei ik nee, omdat ik niet wist hoelang ik nog te leven had. Heftig om te horen, maar je begreep het wel. We waren zo verliefd, maar het was niet de goede timing. Daarna hadden we geen contact meer. We woonden een half uur bij elkaar vandaan, maar waren nog te jong om zelf met het openbaar vervoer te reizen. Twee jaar later hoorde ik dat er een donor voor mij was. Vlak voor mijn

**'Tussen alle
mogelijke Tinder-
dates zag ik
opeens jou'**

vijftiende verjaardag kreeg ik nieuwe longen. Ik moest lang herstellen en veel medicijnen slikken om afstoting tegen te gaan. **Jammer genoeg kon ik daarmee niet voorkomen dat ik in de daaropvolgende jaren regelmatig moest worden opgenomen vanwege acute afstoting.** Elke keer laptten de artsen mij weer op, maar zes jaar later begon alsnog de chronische afstoting. Hierdoor werd ik steeds benauwder, maar een nieuwe transplantatie was geen optie, omdat mijn lichaam dat waarschijnlijk niet aankon. De artsen probeerden een laatste behandeling en wonder boven wonder stabiliseerde mijn longfunctie in 2017. Daarna was het vooral een kwestie van overleven. Dat ik me een jaar later aanmeldde op Tinder was dus vooral voor de fun. Ik was niet op zoek naar een nieuwe liefde en voelde me vooral erg down, maar wilde dat swipen ook weleens meemaken. En toen zag ik opeens jou, tussen alle mogelijke dates. Ik swipete naar rechts,

jij deed hetzelfde en na acht jaar hadden we weer contact! Het voelde als vanouds. Al snel spraken we af. We waren weer ontzettend verliefd op elkaar en besloten samen verder te gaan. Dat ik niet wist hoelang ik nog had, nam jij op de koop toe. En op 15 augustus dit jaar trouwden we. Ik zit sinds kort in een traject om te kijken of een tweede dubbele longtransplantatie mogelijk is. We praten hier veel over omdat ik nog niet weet wat ik wil. **Jij laat de keus aan mij. Natuurlijk word je het liefst samen oud, maar als ik de transplantatie niet aandurf, is het voor jou ook goed.** Dat vind ik zo fijn aan jou. Ik hou zó veel van je, je bent de liefste man die ik me wensen kan. Je bent een grote steun en altijd begripvol. Dat ik mentaal nog zo sterk ben, komt door jou...

Liefs, Kyara

Wil jij ook vertellen wat iemand voor jou betekent? Mail je verhaal in het kort naar post@vriendin.nl, wie weet interviewen we je voor deze rubriek.